

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 62 (12 mei 2021) – www.roerkerken.nl

inleiding

De drie dagen voorafgaande aan Hemelvaartsdag worden ook wel de kruisdagen genoemd (zie Roerkerknieuws 10), dagen waarop traditiegetrouw bijzonder gebeden wordt, niet alleen om zegen over de vruchten der aarde, maar ook om de afwending van rampen (*“dat God de wereld bewaart voor ziekte, honger en oorlog”*). Ruim een jaar geleden (27 maart 2020) ging de paus ons daar op indrukwekkende wijze in voor, in een speciale ‘urbi et orbi’-viering op een verlaten en regenachtig St. Pietersplein (vgl. Roerkerknieuws 2). Daarna lijkt het aan het gebedsfront voor de afwending van de coronapandemie wat stil geworden. Misschien heeft dat te maken met het beschikbaar komen van Coronavaccins in allerlei variaties. Hoewel ook die niet zonder bijwerkingen (op de korte en/of langere termijn) zijn, zullen de meeste mensen daar toch hun hoop op stellen, in ieder geval hoop op een normaler leven dan het afgelopen jaar het geval was. Toch zijn er ongetwijfeld ook die beseffen dat het niet alleen maar erom gaat dat we deze crisis en al haar schadelijke gevolgen voor met name het economische en sociale leven zo snel mogelijk achter ons kunnen laten. We kunnen en mogen namelijk ook iets positiefs van deze crisis meenemen: dat de tijd dat we als gezin (‘bubbel’) meer en vaker bij elkaar waren hopelijk ook als ‘quality-time’ hebben ervaren; dat we geleerd hebben dat daarin ook geïnvesteerd moet worden, willen we niet aan elkaar voorbij leven. En waar dat geldt voor ons intermenselijk contact, zo geldt dat ook voor ons contact met God. Bidden heeft mensen nog nooit slechter gemaakt. Bidden heeft mensen zelfs dichter tot elkaar gebracht, juist in crisistijd. Nood leert niet alleen bidden, nood brengt mensen ook dichter tot elkaar. Maar wat heet ‘nood’? Dat mensen elkaar (vooral ook in de eerste periode van de pandemie) elkaar ook daadwerkelijk moesten missen, dat heeft in ieder geval ons als maatschappij aan het denken gezet: dat nooit meer; dat kun je en mag je mensen niet aandoen! Naarmate het draagvlak voor de lockdownmaatregelen afnam is dat inzicht echter weer een beetje naar de achtergrond verschoven. Zelfs van de aanvankelijke waardering voor de zorg (applaus en klokgelui) is weinig meer te merken. Het lijkt wel of we niet alleen ‘Coronamoe’ zijn geworden, maar ons ook lijken blind te staren op wat we eindelijk weer mogen als de lockdown versoepeld wordt resp. voorbij is. Bidden en naar de kerk gaan. Het is geen overbodige luxe: het opent ons voor diepere waarden van het leven. Naar de kerk gaan, het kan en mag gelukkig alweer, nu alweer bijna een jaar lang (zij het met beperkingen). Bidden: het kan en mag gelukkig nog altijd, zelfs zonder beperkingen. De paus riep daar onlangs nog heel nadrukkelijk toe op: tot een wereldwijde gebedsmarathon in de meimaand, om te bidden voor een einde aan de Coronapandemie. *“Het is de oprechte wens van de Heilige Vader dat de meimaand wordt gewijd aan een gebedsmarathon”*, aldus een persbericht van de Pauselijke Raad ter Bevordering van de Nieuwe Evangelisatie. Deze gebedsmarathon heeft als thema ‘De hele Kerk bad vurig tot God’. Het thema verwijst naar de bijzondere gebeurtenis die wordt verteld in de Handelingen van de Apostelen (12, 1-12): toen Petrus gevangen zat, bad de Kerk vurig, totdat een engel Petrus kwam bevrijden. Het verhaal illustreert hoe de christelijke gemeenschap niet alleen bij gevaar samenkomt om te bidden, maar ook hoe de Heer luistert en wonderbaar ingrijpt, aldus de Raad (KN). Het rozenkransgebed heeft in het verleden bewezen zeer krachtadig werkzaam te zijn, zeker als het ook nog eens gezamenlijk (desnoods op 1,5 meter) gebeden wordt.

Vier Pinksteren!

Op Hemelvaartsdag begint de Pinksternoveen, de periode van negen dagen voorafgaand aan Pinksteren om ons naar het voorbeeld van Maria en de apostelen vooral ook al biddend voor te bereiden op de komst van de heilige Geest, de Gave Gods. Met Pinksteren (zondag 23 mei a.s.) viert de Kerk de voltooiing van Pasen door de uitstorting van de Heilige Geest over de apostelen. 'Pinksteren' komt van het Griekse pentèkostè, dat 'vijftigste' betekent. Het is de vijftigste en laatste dag van de Paastijd. Tegen de achtergrond van de Coronapandemie en de daarmee verbonden beperkende maatregelen ook op kerkelijk gebied, roepen de Nederlandse bisschoppen met de website vierpinksteren.nl op om dit feest toch vooral te vieren. In het verlengde van de eerdere campagnes Vier Kerstmis en Vier Pasen zeggen zij nu: Vier Pinksteren! Op deze site zijn verschillende handige links en downloads te vinden die helpen om het Pinksterfeest in Coronatijd ook thuis (mee) te vieren. Pinksteren vieren zullen ze in Ierland maar al te graag doen, want daar is sinds 10 mei j.l. het Corona-gerelateerde verbod op het bijwonen van Missen opgeheven. Vanwege het hoge aantal Coronabesmettingen in Ierland waren publieke Missen daar sinds 26 december j.l. niet toegestaan.

Parochie-vitalisering (I)

De diocesane herstructurering van parochies is geen doel op zich, maar dient vooral de (re-)vitalisering van het parochieleven. Daarover schreven we onlangs nog in Roerkerknieuws 60. Dat is wel nodig, want als we door blijven functioneren zoals we het altijd gedaan hebben, missen we als parochie(s) de boot en zal na verloop van tijd inderdaad 'de laatste het licht uit doen'. Wat dat betreft hebben we de laatste decennia al heel wat boten gemist. Wat is er van onze parochiële catechese geworden, de inwijding van de nieuwe generatie(s) in het gelovig en kerkelijk leven? Ook onze liturgische (kerkelijke) vieringen stralen niet meer het enthousiasme uit dat buitenstaanders uitnodigt om ook eens 'een kijkje' te komen nemen. Om nog maar te zwijgen van onze diaconie die veelal verschrompeld is tot een of twee keer per jaar over het hart te strijken om onszelf een 'goed (Kerst- en/of Paas-)gevoel' te gunnen. *"Hoewel het geen feilloze recepten zijn om het 21^e-eeuwse christendom een glorieuze toekomst te garanderen ... heeft de oude kerkgeschiedenis aan hedendaagse christenen waardevolle perspectieven te bieden. Zoals de eerste christenen zelf hun weg hebben moeten zoeken, weliswaar in het bewustzijn dat de Geest hun lichtende gids was, zo zullen de christenen van vandaag het eveneens moeten doen"* (blz.358). Maar iedere hulp is welkom en daarom houdt de Belgische kerkhistoricus Pierre Trouillez in zijn boek: 'Van Petrus tot Constantijn – de eerste christenen' (2002) die aspecten van de vroege christenheid tegen het licht die getuigen van een actualiteit die westerse gelovigen een halve eeuw geleden nauwelijks konden vermoeden. *"Het is (immers) zonneklaar"*, aldus Trouillez, *"dat de hedendaagse westerse christen geconfronteerd wordt met serieuze haperingen in het functioneren van het kerkbeeld dat hier eeuwenlang vanzelfsprekend is geweest. De conciliaire vernieuwingen hebben blijkbaar geen efficiënte dam tegen het invreten van de secularisatiegeest in het geloofsleven kunnen opwerpen. De constatering dat 'Kerk en geloof overal achteruitboeren' en dat de geloofsoverdracht aan de volgende generatie hoogst problematisch is, wekt een gevoel van onwennigheid, onbehagen en zelfs vertwijfeling. Dat gevoel wordt niet weinig in de hand gewerkt door de belichting van geloof en Kerk in de media"* (blz.364-365). Om te zien hoe en waar de eerste christenen ons te hulp kunnen komen om uit de schijnbaar vicieuze cirkel van de teloorgang van Kerk en geloof in onze streken te komen, schetst Trouillez de grondtrekken van de jonge Kerk zoals die was

voordat de Romeinse keizer Constantijn met het edict van Milaan (313) een totaal nieuwe verhouding tussen Kerk en staat inluidde. Het eerste punt dat Trouillez aanstipt is het feit dat de jonge Kerk een minderheid vormde, *“maar met een sterk identiteitsbesef en met een onwankelbaar vertrouwen in de toekomst. Men heeft aangetoond dat in de 2^e eeuw onder alle auteurs die over de zin van de geschiedenis nadachten, de christelijk schrijvers het meeste optimisme uitstraalden”* (blz.366). Hoe staat het met ons identiteitsbesef en ons geloof en vertrouwen in de toekomst als parochies in de Roerstreek? Wordt vervolgd ...

Personalia

Op donderdagavond 6 mei j.l. hielden we in de St. Matthiaskerk van Posterholt de avondwake voor **Catharina Louisa (Toos) Thegels-Schoenmakers (1932-2021)**, geboren en getogen in Posterholt (Donk), als zevende kind van Sjaak Schoenmakers (Sjaak van Pötsedriekus) en Wies Hommen. Thuis had haar vader een brouwerij en limonadefabriekje, gecombineerd met een kolenhandel, terwijl haar moeder een café met winkel runde. Al op jonge leeftijd kreeg ook Toos haar taken en verantwoordelijkheden binnen de ouderlijke nering. Meehelpend achter de tap in het café, leerde ze haar man Harrie Thegels kennen met wie ze in juli 1958 trouwde. Omdat hij als opzichter op de mijn Maurits in Geleen werkzaam was, gingen ze in Sittard wonen om in 1965 naar Stein te verhuizen. Omdat Posterholt bleef trekken kwamen ze regelmatig met het hele gezin (dat inmiddels met zoon Peter en dochter Yvonne was uitgebreid) een weekendje naar Posterholt. Na de mijnsluiting kreeg Harrie een baan bij Rijkswaterstaat in Maasbracht. Daarom verhuisden ze in 1971 naar Posterholt, waar ze eerst aan de Burg. Gerardtsstraat en later aan de Roermondseweg woonden. Sindsdien gingen ze vaker op vakantie. Maar het liefst was Toos toch gewoon thuis, in haar eigen vertrouwde omgeving, zorgend voor haar man, kinderen en kleinkinderen, maar ook voor haar huis en tuin. Alles en iedereen diende er tiptop op te staan. Maar hoe graag ze ook haar kinderen en kleinkinderen thuis ontving en verwende, de laatste tijd merkten ze dat het haar allemaal toch wat veel begon te worden. Desalniettemin is ze dat tot het laatste toe blijven doen, werken en zorgen, totdat God haar op zaterdag 1 mei toch nog onverwacht tot zich riep, nota bene op de dag van de 88^e verjaardag van haar man met wie ze bijna 63 jaar lang lief en leed had gedeeld. Op vrijdagmiddag 7 mei j.l. werd in het crematorium te Roermond in besloten kring de eigenlijke uitvaartdienst gehouden.

Op moederdag, zondagmiddag 9 mei j.l. werd in de St. Matthiaskerk van Posterholt **Saar** gedoopt, zusje van de twee jaar oudere Lynn die op 8 juni 2019 werd gedoopt, terwijl hun ouders Angelique en Jip elkaar op 16 juni 2017 in de basiliek van Berg hun (kerkelijk) jawoord gaven.

Op maandagmorgen 10 mei j.l. hielden we in de St. Andreaskerk van Melick de uitvaartdienst voor **Wilhelmus Hubertus (Wiel) Cremers (1941-2021)**. Wiel is geboren en getogen in Montfort, aan de Hoogstraat ('t Vaare), waar hij ook zijn vrouw Elly Hansen leerde kennen, met wie hij in 1967 trouwde. Hoewel hij een technische opleiding achter de rug had en hij aanvankelijk bij Dumac, Deckers en bij de Gasunie werkte, maakte hij de overstap naar de middenstand en zou hij ruim 25 jaar lang samen met zijn vrouw de groentewinkel van zijn schoonouders aan de Hoogstraat voortzetten, die ze later uitbreidden tot een supermarkt. Toen ze in 1992 de zaak bij gebrek aan opvolging van de hand deden, verhuisden ze met hun zoon Roger naar Melick en kwam er wat meer tijd en gelegenheid om op vakantie te gaan en reizen te maken. Ook pakte Wiel zijn oude hobby weer op: het

repareren van naaimachines en (oude) klokken. Daarmee is hij heel wat mensen van dienst geweest. Ook wandelen en fietsen deed hij graag, maar terwijl dat een hobby was die hij voornamelijk met zijn vrienden deelde, was stijldansen er een die hij met zijn vrouw deelde. Hij verkeerde graag onder mensen; altijd was hij wel in voor een praatje. Daarom bezocht hij ook zo graag (klokken-)beurzen. De laatste jaren sukkelde hij nogal met zijn gezondheid. Toen recentelijk in het ziekenhuis bleek dat ze eigenlijk niets meer voor hem konden doen en betekenen, vond hij een plaatsje in hospice Mariaveld in Susteren, waar er op maandag 3 mei j.l. een einde aan zijn leven én zijn lijden kwam. Na de uitvaartmis volgde de begrafenis op Bergerbos.

Gebed in Coronatijd (paus Franciscus)

“In tijden van nood keert de Kerk zich in gebed tot Maria”, zegt Marialoog, Pater Salvatore Perrella, naar aanleiding van de wereldwijde gebedsmarathon waartoe paus Franciscus opriep, om te bidden voor een spoedig einde aan de coronapandemie. “Het is niet zo dat Maria onze problemen meteen zal oplossen, maar het gaat erom te weten dat God met ons is”. Laten we daarom bidden: *O Maria, u schijnt altijd op onze weg als teken van redding en hoop. Wij vertrouwen op U, redding van de zieken, U die U verenigd hebt onder het kruis met de pijn van Jezus en die uw geloof stevig hebt bewaard. U, redding van de volkeren, weet wat we nodig hebben. We zijn er zeker van dat U ervoor zult zorgen dat vreugde en blijdschap na deze tijd van beproeving terugkeren, zoals U voor de wijn, voor vreugde, zorgde in Kana in Galilea. Help ons, moeder van goddelijke liefde, om ons af te stemmen op de wil van de Vader en te doen wat Jezus ons wil vertellen, die ons lijden heeft doorstaan en onze pijn heeft geleden om ons door het kruis te leiden naar de vreugde van de verrijzenis. Amen.*

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl